

ningsforslagets 2. og sidste behandling undlade at stemme.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Erlendsson (FP)), tiltrådt af et *mindretal* (Bollmann (CD)):

Til punkt 5

1) I *punkt 5* indsættes som nyt 2. punktum:

»Med studielån ydet eller garanteret af staten sidestilles andre lån optaget med henblik på skatteyderens dygtiggørelse og/eller etablering.«

Af et *mindretal* (Bollmann (CD)), tiltrådt af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Erlendsson (FP)):

Til punkt 6

2) *Punkt 6, 1. afsnit*, affattes således:

»Omlægningen af fradraget for private nettorenteudgifter foretages gradvis i perioden 1981-1995. Omlægningen sker med 1/15 i 1981, og den forøges med 1/15 i hvert af de følgende år, indtil den fulde nettorenteudgift bringes til fradrag i de beregnede skatter fra og med 1995.«

3) *Punkt 6, 2. afsnit*, affattes således:

»Denne gradvise omlægning af fradraget for private nettorenteudgifter skal kun omfatte renteudgifter af private lån optaget efter den 1. januar 1981.«

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Erlendsson (FP)):

Til punkt 7

4) Efter ordet »proportionalsskattestræk« indsættes: »og/eller ekstraordinære forhøjelser af personfradraget.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Det er urimelig diskrimination, så det klodser, at begunstige akademikere og dem,

der har forsøgt at blive akademikere, sammenlignet med dem, der vil arbejde inden for de materielle erhverv. Dertil kommer, at Danmarks nuværende status er, at vi har udklækket for mange akademikere. Særregler skal derfor i al fald ikke stille akademikeruddannelser bedre end andre. Eller begunstige dem, der trods statens dinosaurstore lommesmarter belaster skatteyderne ved at leve af staten eller af statsgaranti, fremfor de selvhjulpne.

Til nr. 2

Forslaget indebærer stå store ændringer for den enkelte families økonomi, at en omlægningsperiode bør være af længere varighed, end den af regeringen foreslåede.

Til nr. 3

En begrænsning af rentefradraget bør ikke foretages for renter af eksisterende gæld, idet skatteydere, der har optaget gæld i tillid til gældende regler, herved rammes urimeligt.

Til nr. 4

Ministerens forslag går ud på, at fastlæggelsen af statsskatteskalaen i folketinget i hvert af de næste ti år skal være en delvis bunden afgørelse, hvor der på forhånd er sket den binding af folketingsflertallet, at visse forhøjelser af proportionalstrækkets overgrænse skal iværksættes. Når man erindrer sig, hvor hurtigt omskiftelige forholdene er, og hvordan der her er tale om et helt centralt politisk problem, der vil finde sin afgørelse efter den til enhver tid værende partipolitiske konstellation i folketinget under påberåbelse af hensynet til den til enhver tid værende almindelige økonomiske situation, kan man godt få sig et billigt grin også over naviteteten i denne del af ministerens forslag.

Da der imidlertid er tale om en indkomstskattenedsættelsesbestemmelse, har fremskridtspartiet besluttet sig til at tage ministeren alvorligt.

Når dette sker, må man fastslå, at de midler, der er til rådighed for indkomstskatteletelse, af hundredvis af grunde hellere bør bruges til forhøjelse af det skattefrie bundfradrag end til noget som helt andet.

Skulle man derfor endelig forme punkt 7 på en helt fornuftig måde, burde der stå, at